

Formanden: Meddelelse om disse Forslags Vedtagelse vil blive tilstillet Udenrigsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6641; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4034).

Formanden: Samtidig med denne Sag behandles den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag:

Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere.

Lovforslagene sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne tilsige Finansministeren vor Medvirkning til Gennemførelse af det her i Tinget til Behandling forelagte Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd. Vi billiger ganske, at Ministeren har forelagt Forslaget væsentlig i samme Affattelse, som det har faaet i Lønningskommissionen af 1929. Jeg forstaar udmærket Finansministerens Udtalelse om, at havde han været frit stillet, vilde han have forelagt et Forslag, der paa adskillige Punkter var anderledes end det her foreliggende. Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne erklære det samme. Det her foreliggende Forslag er ikke et rigtigt Udtryk for, hvorledes vi ønsker at en Lov om Statens Tjenestemænd skal være. Forslaget hviler imidlertid paa en enstemmig Beslutning af Lønningskommissionen, som bestod af 16 Medlemmer, af hvilke kun to var Socialdemokrater og fire Repræsentanter for Tjenestemændene. Dette behøvede imidlertid ikke at binde Regeringen eller Finansministeren, men i Kommissionen var Rigsdagen ogsaa repræsenteret, og det var da naturligt at søge oplyst, om der i Kommissionen var politisk Mulighed for Gennemførelse af et Forslag, som kunde forventes Tilslutning i Rigsdagen. Det synes, som om man udenfor, i Tjenestemandskredse og andre Steder, ser ganske bort fra, at intet her i Landet kan blive til Lov uden Tilslutning fra begge Rigsdagens Ting. Et Forslag, der kun kunde samle et Flertal i dette høje Ting, vilde ikke give Tjenestemændene een rød Øre i Merindtægt. Der maatte derfor forhandles med saavel Venstre som Konser-

vative, som endnu har et lille Flertal i det andet høje Ting, der er nødvendigt for at forhindre en Lov, som ikke maatte passe de to politiske Partier. Socialdemokratiets Repræsentanter kunde meget nemt sammen med Tjenestemandrepræsentanterne have formet en Indstilling, der fuldt ud tilfredsstillede Tjenestemændene og gav Millionbeløb mere, men det var kun blevet paa Papiret. Nej, Socialdemokratiet har i Lovgivningsarbejdet — det viser vort mangeaarige Arbejde i den danske Rigsdag — været et Realiteternes Parti, og vi gik, som saa mange Gange før, Overenskomstens, Kompromisets Vej, og et Kompromis tilfredsstiller jo aldrig helt nogen af Parterne, men maa ses som Udtryk for det opnaaelige. Om det tilfredsstiller vor Modpart i Forhandlingerne, Venstre og de Konservative, faar vi at høre senere, men jeg synes dog, det er al Anerkendelse værd, at disse Partiers Repræsentanter paa et Tidspunkt, da vi er ude for et stort Prisfald, og de paagældende Partiers Blade og ledende Personligheder hver Dag kræver Tilpasning, det vil sige Nedgang i Arbejds lønningerne, dog er gaaet med til at foreslaa en Forøgelse af de nuværende Tjenestemandslønninger paa ca. 4 Millioner. Det Fald, der nu er sket i Pristallet, ændrer jo ogsaa noget ved dette Forhold. Det vil være bekendt, at denne Ændring vil betyde en Formindskelse af Statens Udgifter med ca. 6 Millioner pr. 1. April, og det er vel sandsynligt, hvis den nuværende Tjenestemandsløvs bliver ved at gælde, at der saa ogsaa til Efteraaret vil komme en Ændring i Pristallet, som formindsker Tjenestemandslønningerne.

Jeg ser, at Venstres og de Konservatives Blade er meget optagne af Misforholdelsen mellem Tjenestemændene, og „Nationaltidende“ siger forleden, at de Konservatives Partiformand har lovet velvillig Behandling af de københavnske Postbudes meget vidtgaaende Krav. Ja, saa er det jo ingen Sag, hvis de samme Følelser er til Stede hos Partiets Medlemmer her i Rigsdagen. Det skal ikke mangle paa Socialdemokratiets Medvirken til Ændringer, der kan forbedre Forslaget for de lavere lønnede Tjenestemænd. Men det havde jo sparet Kommissionen for meget Arbejde, hvis Venstre og de Konservative havde stillet sig endnu mere velvilligt i Kommissionen, for en meget stor Del af Arbejdet har jo bestaaet i at forme Forslag, som kunde blive antagelige for disse Partiers Repræsentanter. Da man ved en foreløbig Gennemgang i de forskellige Udvalg var naaet til et Resultat, der langt fra tilfredsstillede Tjenestemændene, men dog vilde